

Архів В останні дні року

Переглядів: 70

03 січня 2018

Новорічне інтерв'ю з міським головою

На рубежі років кожен, подумки чи вголос, підсумовує те, чого вдалося досягти, оцінюючи, наскільки плідним та вдалим був рік, що минає, будуючи плани на рік при- йдешній - Так вже влаштоване наше життя. Бій годинника уночі 31 грудня розділяє його на певні етапи.

Якщо говорити про Могилів-Подільський, то ці етапи є знаковими, Адже рік, що завершується, завжди хочеться оцінити з погляду здобутків та промахів, взяти «на замітку» те, над чим варто було б попрацювати згодом. Саме про це ми поспілкувалися напередодні новоріччя з міським головою Петром Бровком.

РІК ПОСТУПУ ВПЕРЕД

- Рада вітати Вас, Петре Петровичу, як Ваш настрій?
- Дякую, настрої святковий.
- Якщо у Вас гарний настрій, то буде гарна та продуктивна розмова. До Вас Святий Миколай завітав?
- Авжеж!
- До дорослих чи до дітей?
- Якщо світяться очі, то значить - святий Миколай приходив. В мене вони ще світяться.
- Ви - дбайливий дідусь?
- Відповідальний!
- Давайте ми перевіримо, наскільки Ви дбайливий та чуйний дідусь. Назвіть поіменно ваших онуків і скільки їм років?
- Це надзвичайно складне питання. Можна було б почати з чогось простішого. Найстарша внучка Катя, потім Дмитро, роман, Кіра, Петро.
- Кажуть, що онуків більше люблять, ніж дітей, у Вашій ситуації як?
- Я серцем сприймаю як дітей, так і внуків, але те, що онукам можна приділити трішечки більше уваги, враховуючи власний вік, то, безумовно, так.
- Рік пролетів, немов на крилах. Здається, зовсім нещодавно ми з Вами зустрічалися, і Ви окреслювали дорожню мапу на рік 2017, аж ось вже прийшов час його підсумовувати. Тож оцініть,

як міський голова, рік 2017 для нашого міста. Яким він був?

- Так, збігає 2017 рік - надзвичайно складний рік як для всієї України, так і для Вінниччини, і для Могилева-Подільського. Але він залишиться в пам'яті роком поступу. Незважаючи на всі проблеми, які виникали на шляху, ми все ж крокуємо вперед. Змінюємось, багато чого робимо і багато що удосконалюємо у напрямку майбутнього. Безумовно, не може не надихати те, що ми рухаємось і бачимо перспективи.

Рік надзвичайно складний, враховуючи, що у цьому році нам повернули лікарню, а кошти на утримання - забули (на жаль, так буває інколи у нас, українців). Фактично місто взяло на себе тягар обслуговування й утримання досить великого медичного закладу, який лікує наших земляків з п'яти районів, але чомусь голови районних рад, враховуючи і нашу, Могилів-Подільську районну раду, забули, що ми їх лікуємо і те, що потрібно допомагати. Але це, як кажуть, на совісті кожного.

- Я бачу, що у Вас сьогодні більше оптимізму, ніж рік тому, якщо порівняти 2016-2017.

- Став все ж на рік старший (сміється).

- А яким для Вас є ідеальний рік?

- Ідеальний рік буде, коли ми завершимо восьмиметрову "китайську" стіну від кацапів і припинимо з ними будь-яке автомобільне, повітряне, пішохідне сполучення. Тому що більшої біди, ніж цей східний сусід, і більшої шкоди, скільки існує пам'ять, письменність, скільки існують взагалі будь-які артефакти, що можуть підтверджувати існування української держави, стільки існує проблема дикого східного татарського сусіда. Коли зникне побутовий цинізм, який має місце в той час, коли гинуть хлопці на фронті, які захищають нас з вами - от тоді, напевно, буде найщасливіший рік для України. Він ознаменує початок серйозного руху, коли Україна буде торувати шлях як європейська держава. Я - оптиміст і сподіваюсь, що такі часи настануть.

- Для Вас, як для міського голови, цей рік був знаковим: місто отримало визнання кращого міста Вінницької області, Ви - відповідну відзнаку. Щоби її вручити, приїздили на День незалежності голова обласної державної адміністрації Валерій Коровій, голова обласної ради Анатолій Олійник. Це все ж позитивний підсумок річної діяльності.

- Я думаю, що це навіть не підсумок річної діяльності, а підсумок останніх декількох років. Тому що ми протягом останніх років з великим натхненням працювали в плані добробуту та благоустрою міста. При цьому вирішуємо проблеми, які може незброєним оком не видно, але ми їх вирішуємо. Приміром, нині працюємо на перспективу: з першого січня заборонено нероздільне сортування сміття, а ми вже до цього практично підготувалися. Підготували проект по нашому сміттєзвалищі і зараз працюємо в цьому напрямку. Скажу більше: наше сміттєзвалище стандартизоване, а таких на Вінниччині практично немає. Всі ці речі говорять про те, що ми працювали як на сьогоднішній день, так і на завтрашній. Дуже велика подяка обласному керівництву - за те, що розуміло масштабність нашої праці і звернуло на це увагу.

- Минулого року Ви говорили про чотирнадцять проектів, які плануєте зреалізувати в 2017 році, але їх не назвали, залишаючи інтригу. Зараз вже можете сказати про них і що з того зроблено?

- Ви їх вже бачили. Це вулиці Грушевського, Дачна, Ракова Шийка, Верхня Зарічна, Богдана Хмельницького, декілька провулків біля колишньої Вату-тіна. Вулиця (знизу від автовокзалу) теж уже бруківкою викладена. Багато чого зроблено, складно навіть назвати кількість вулиць, в яких ми поновили покриття і збільшили на них кількість освітлення. Практично в'їзд на вулицю Баранова теж облаштували, і будемо продовжувати далі. В центральній частині всі бачать що зроблено, тому я не буду про це згадувати і єдине, що зроблю: ще раз подякую нашим бізнесменам, які допомагають працювати і робити наше місто гарним та привабливим.

- «Краяни» завжди вели хронологію зробленою. І надалі будемо це робити.
- Мені дуже приємно, дякую вам за це. Багато роботи виконано з облаштування міського парку. Каскади вздовж річки допрацюємо, буде ще один каскад невеличкого водоспаду, допрацюємо ще острівцець для закоханих. Нижче буде зроблена підпірна стіна.
- Окремо варто сказати про плавальний басейн. До кінця поточного року ми збираємось перекрити повністю дах та встановити вікна, а наступного року почати внутрішні роботи.
- Для того, щоб у 2018-му році його ввести в експлуатацію?
- Щоб хтось перший пірнув у воду (сміється).
- Я навіть знаю хто.
- Це будуть діти.
- І «Краяни». Треба лише придбати камеру для підводних зйомок.
- Ви зможете сфотографувати зверху. Вода буде прозора, чиста. Повертаючись в серйозне русло розмови, зауважу: найважча рутинна робота зроблена, залишаються внутрішні роботи, які вже не дуже залежать від кліматичних умов, тоді можна буде більш-менш якимось стабільно працювати.
- Місто стало кращим – факт, який не підлягає спростуванню. Вам подобається те, що Ви бачите?
- Безумовно. Як може не радіти серце, як можна не втішатися, коли бачиш, що ми стаємо кращі, коли бачиш усміхнені обличчя могилівчан. Безумовно, це дає натхнення, з'являються додаткові зусилля і бажання працювати, працювати, працювати...
- У Вас є теми табу?
- Немає. Жодної.
- Яким Ви себе бачите через 10 років?
- Я хотів би бачити вас всіх і себе здоровими - це головне. І Україну - незалежною і мирною.
- Якщо хочуть позитивно охарактеризувати людину, називають її «добрий господарник», «досвідчений керівник», «громадський активіст». Як Ви себе характеризуватимете?
- Той, що не дарма прожив своє життя.

На порозі нового року

- Ми на порозі нового року. Спрогнозуйте, будь ласка, яким буде для нашого міста рік 2018-й. Які плани у міської влади?
- Ми продовжимо ремонт центральних вулиць – це вулиця Ставицька, вулиця Ринкова обов'язково, тому що вони в жахливому стані, внесемо деякі корективи. Плануємо, безумовно, реконструкцію площі Чорновола, все ж таки В'ячеслав Максимович заслуговує на більш гарне місце.
- А що там буде?
- Встановимо погруддя В'ячеслава Чорновола. Проект покажемо громаді. Буде гарно.

Сподіваюсь, що будемо спроможні зробити паркінг для автомобілів у центральній частині міста, де був громадський туалет, доведемо все там до розуму. Є в нас домовленості з бізнесменами, що сквер, навпроти «Віннімагу» і «Техномаркету», відремонтуємо на зразок Європейської площі з паркувальними місцями. Сьогодні є вимога Кабінету Міністрів, і це надзвичайно правильно, щоби враховували потребу заправних місць для електромобілів – це теж великий позитив, і ми будемо працювати в цьому напрямку.

Плануємо очистити двори і довести "до розуму", позабирати всі безгосподарні приміщення, які знаходяться в центральній частині міста. Враховуючи, що Могилів-Подільський - місто на кордоні, є вимога правоохоронних органів щодо того, що у нас не повинно бути закритих і "безхозних" приміщень, де можуть зберігатися незрозумілі речі, тож будемо наводити лад.

Завершимо у 2018-му році будівництво плавального басейну. Розпочнемо будівництво спортивного футбольного майданчика, отримали кошти, і, я думаю, в наступному році його облаштуємо. Буде ще один спортивний майданчик зі штучним покриттям та з місцями для сидінь. Також наш архітектурно-конструкторський відділ працює над розробкою проекту нового стадіону, що відповідатиме сучасним вимогам.

Розробляємо проект (і фактично вже його закінчуємо) тенісного корту.

- Де він буде?

- В парку, де літній театр. Там раніше планували зробити плавальний басейн, але геодезисти нам не дозволили через великі плавуні і нестійкий ґрунт. Тож для басейну ми знайшли інше місце, а це використаємо під розташування тенісного корту. Облагородимо берег річки, і корт працюватиме.

Є в нас також напрацювання щодо ремонту дорожнього покриття десятка вулиць, з них п'ять гірських вулиць. Сьогодні ми домовляємося, щоби викупити бруківку з колишнього цукрового заводу, який сьогодні демонтують, для того щоб мати резерв каменю.

Враховуючи можливе відкриття міжнародного пункту пропуску «Бронниця», ми повинні й туди зробити дорогу, тож резервуємо і на це кошти. Проте все залежить від того, як запрацює наша страхова медицина, на якому рівні буде утримання нашого медичного закладу, бо це серйозне навантаження на наш бюджет.

- Ви згадали про заправки для електромобілів, а чи відомо, скільки в місті електромобілів?

- Електромобілі у нас є, але кількість їх смішна, враховуючи паритет в інших країнах Європи. Я не беру Татарстан - там зовсім інший підхід до життя, там рахують калаші, танки, ракети. На сьогодні вже багато столиць Європи закриті для дизельних автомобілів, тож туди можна заїжджати або на бензині, або електромобілі. Враховуючи ефективність використання електромобілів в межах населеного пункту, це - завтрашнє. Тож ми вкотре спрацюємо на перспективу.

- В своїй промові Ви так шанобливо відгукнулися про В'ячеслава Чорновола, то в мене виникло таке запитання: якби його таки було обрано президентом, можливо, країна пішла б іншим шляхом?

- Україна пішла би цим шляхом, просто війна почалася б трішки раніше, бо інакше ці дикуни не вміють, вони ні з ким не розходилися мирно. Тому сподіватися на те, що ми могли би піти іншим шляхом, крім кровопролиття, немає підстав. Немає жодного факту, звідки Росія вийшла без крові. Мене дратує отой побутовий цинізм, ці наші скоморохи, котрі їздять до Росії, дають там концерти, а потім повертаються до України і навіть сидять в журі телеконкурсів, а їм за це аплодують. Як на мене, я б не впустив на телеканал жодного такого «діяча». Проте маю надію, що ми і до цього прийдемо з розумінням.

Є речі, коли ми вже демонструємо, що ми держава, - це мовний закон. Наша позиція чітко і конкретно дає зрозуміти: коли ми були нікчемні - ми були лагідні, а коли хочемо бути кимось - стаємо незручні. Але не тому, що ми стали гіршими, а тому, що в нас з'явилося своє обличчя і за нього потрібно боротися. І позиція України в цьому плані надихає. Велика подяка країнам-друзям, перш за все Канаді, Польщі, Литві і Сполученим Штатам Америки.

Але є й інші країни. От останні новини: приїхав на донбас загін ще одних дикунів з Європи - сербів. Сербський легіон приїхав вбивати нас, українців, на нашій рідній землі. Дай Бог, щоб ми всі з вами дочекалися справедливого суду. Щоби кара була справедливою: за всі наші сльози і кров.

Бачимо ціль - рухаємось вперед

- Повертаємось до світської теми. З якими трьома традиціями асоціюється у Вас Новий рік?

- Власне Новий рік - це календарна дата, і не більше. А от те, що в переддень Нового року - свято Св.Миколая - велике, цивілізоване, християнське, європейське свято, і, безумовно, Різдво Христове. А найсумнішим є те, що знову зміниться ще одна цифра в календарі, і в кожного з нас.

- Кого Ви персонально хотіли б привітати на Новий рік чи на Різдво, чи є у Вас такий список осіб, яких завжди вітаєте?

- Я в цьому плані людина не відповідальна. У мене є заступник Микола Гоцуляк, от у нього є в списку всі, починаючи зі східного кордону, закінчуючи за-хідним. Він слідкує за цим усім, допомагаючи мені таким чином.

- А чи були випадки, коли Вам дарували одні й ті ж подарунки, що Ви з ними далі робили?

- Я завжди кажу так: подаруйте мені те, що можна використати або з'їсти, для того, щоб була користь взаємна: принесли, сіли, поїли. Подарунок повинен бути необхідним і цікавим.

Сьогодні ми в багатьох ситуаціях порозумнішали, суспільство взагалі змінюється позитивно - це приємно. За осінь у нас зламали всього три знаки, а то було по тридцять-сорок, урн побили небагато. Вандали побили стелу перед Будинком культури, але їх оперативно знайшли. Тішить, напевно, те, що серед них немає могилівчан. Могилів-Подільські діти, дорослі, навіть безхатченки ведуть себе по відношенню до Могилева-Подільського з якоюсь повагою.

- Європейцями стали.

- Так, ми десь стали більше поважати себе. В будь-якому стані, в якому б людина не була, вона вже поважає себе більше. І що примітно, навіть коли іде такий собі «веселенький», або, як кажуть, «вологий», він не дозволяє собі недопалок кидати під ноги - це багато про що говорить. Я люблю звертати на такі дрібнички увагу. Приємно те, що ми змінюємося.

- Ми щойно говорили про подарунки, Ви за такою ж філософією даруєте?

- Я вважаю, що подарунок має принести задоволення людині. І якщо ти зібрався придбати подарунок, повинен знати, чого саме ця людина потребує, і тоді вона справді отримає задоволення.

- Ви подарунки вже підготували?

- Так, мене уже "розвантажили".

- Уявіть собі, що якраз Новий рік, чекаєте на його першу секунду чи першу хвилину. Що робитимете, якби саме в цей час виключили світло?

- Те, що й завжди. Бив би у набат.

- Дзвонили би, чи запалювали свічечки, ви-тримуючи, якщо вже так сталося, атмосферу свята?

- Сім'я запалила б свічечку, а я б телефонував та давав наганяй.

- Новий рік - свято, якому зазвичай найбільше радіють діти. Ви пам'ятаєте свої дитячі бажання під Новий рік, що хотіли отримати під ялинку?

- Пам'ятаю, але для теперішніх дітей це абсолютно різні бажання. У нас різняться дитячі мрії, бо це абсолютно різні суспільства, різне повітря, тому їх складно порівняти.

- Але приємно згадати.

- Якщо сьогоднішнім дітям сказати, що таке могло бути, вони все одно в це не повірять.

- За традицією - побажання усім моголівчанам у новому році від міського голови.

- Насамперед хочу, щоб ми з вами усі були живі-здорові. Щоб все ж настав той довгоочікуваний мир, якого ми всі чекаємо. Хочу, щоб перестали гинути наші хлопці, травмуватися, калічитися. Щоби ми наші плани, думки та бажання могли зреалізувати в році, що наступає.

Запевняю: міська влада зробить все від неї залежне, щоб містянам жилося затишніше, щоб було все необхідне для сучасного, побутового рівня. І хочу наголосити: згуртувавшись, об'єднавшись, повіривши одне одному, ми отримаємо ще один шанс: не дати можливості зруйнувати оту ніжну українську державу, якою вона на сьогодні є.

Головне - перестати цькувати один одного, десь, може, щось навчитися пробачати, може, когось зрозуміти, але важливо, щоб ми бачили ціль і разом рухалися до неї. Ми разом можемо дуже, дуже багато! Ось, наприклад, співпраця з жителями вулиць, районів, будинків - які вона дала гарні результати! І так в цілому по державі, якщо ми це зрозуміємо - будемо мати реальний результат. Дай Бог, щоб 2018-й рік був теплим, щоб ми могли насолодитися яскравим сонечком, щоб біля вас залишились близькі й рідні, друзі яких ви хочете бачити.

- Тож нехай це все збувається. Я дякую Вам за розмову і нехай все, що Ви собі та місту загадали, обов'язково збудеться!

З новим роком! До зустрічі у 2018-му!

Тетяна Фоменко